

Năm Mười Năm Với 216.

22 tháng 11 năm 1966.

22 tháng 11 năm 2016.

Nếu kể ra thì thời gian quá sức là dài ..bằng một nửa đời người nếu sống thọ trăm năm hay một nửa thế kỷ :

50 năm trôi qua.

Ngày ấy ở Đà Lạt, mỗi cuối tuần trên sân cù cạnh hồ Xuân Hương người ta lại gặp những bộ đồng phục quen thuộc của phong trào Hướng Đạo , già có trẻ có trung trung cũng có lớp lớp sinh hoạt ca hát ngoài trời.

Và trong đó , một Kha Đoàn có tên là Yersin được thành hình ngày 22 tháng 11 năm 1966.

Người Kha Trưởng đầu tiên là Trương Đình Quang Diêm, người thứ hai là Gà Lôi tận tụy Tô Văn Phước và rồi chị em chúng tôi được biết Kha Yersin này nhiều hơn khi anh hai chúng tôi cố Trương Nguyễn Văn Minh gia nhập vào Kha này. Từ đó chúng tôi có thật nhiều kỷ niệm với kha đoàn Yersin kể trên.

Kha Yersin sinh hoạt đều đặn tới năm 1968 thì có nhiều biến chuyển.

Từ những ngày tháng thật thanh bình, êm đềm , yên vui của người dân thành phố này thì ngay trong ngày đầu năm của tết Mậu Thân, cộng quân kéo vào tàn sát dân lành, bom đạn nổ tung trời . Dân chúng nhốn nháo chạy khắp nơi để lánh xa lẫn tên mủi đạn và trường Tân Sanh ở phố Phan Đình Phùng nơi Kha Yersin tình nguyện túc trực hàng ngày lo giúp đỡ bà con từ nơi ăn chốn ngủ lẫn thuốc men cả ma chay cúng kính....vv...vv.

Thành phố chết vì giới nghiêm 24/ 24 , chỉ vồn vện hai chiếc xe tư nhân một của trưởng Phan Bá Phi và một của anh hai chúng tôi là Nguyễn Văn Minh được chính quyền cho phép chạy khắp nơi lo cứu trợ mang những người bị thương đi cấp cứu, những người chết đi chôn cất hay đưa vào trường Tân Sanh hay trường Việt Anh do Trưởng Lê Phi làm hiệu trưởng để tạm trú. (Đây là hai trung tâm tỵ nạn năm 1968).

Nếu chỉ vậy thì Kha Yersin cũng chỉ thực hiện đúng châm ngôn Giúp Ích cho đến khi chương trình cứu trợ mang hàng tấn lương thực từ Đà Lạt mang ra Huế trong chiếc DC 10 và 9 anh em Kha Yersin ...lên thay phụ huynh ký vào giấy ưng thuận để được

tháp tùng chuyên đi này thì từ đó Kha Yersin được hầu hết dân chúng Đà Lạt biết đến kèm theo những lời ca ngợi.

Thời gian qua mau.

Tháng 4 năm 75.

Đấu mốc oan nghiệt và đau thương đã đưa anh em kha rời quê hương lưu lạc khắp bốn phương trời.

Mặc dù kẻ Âu, người Á nhưng vẫn luôn luôn giữ ngọn lửa trong lòng, chỉ chờ có cơ hội là ngọn lửa bùng lên.

Ở Mỹ theo chân cố Đạo Trưởng Lê Xuân Đăng, quý trưởng anh em nhà họ Lê đã không một phút giây chờ đợi. Kha Lâm Viên được hình thành và mỗi đây được mở rộng khắp nơi, Thăng Tiến 3 cũng là nơi anh em kha Yersin quay về hội ngộ.

Kha sinh !

Danh từ chỉ dành riêng cho các Hướng Đạo nam. Để phát triển và có thêm các em gia nhập dần dần kha Yersin từ bên nhà trở thành Kha Lâm Viên và chính thức ghi danh Thanh Đoàn 216.

Thời gian vẫn cứ trôi qua không ngừng nghỉ, trưởng và các kha sinh năm nào nay đã là sắp về hưu, về hưu hay đã tạm an dưỡng tuổi già nơi xứ người ngược lại Thanh 216 vẫn một ngày một lớn mạnh .

Vào tháng 7 năm 2016, trưởng Lê Quang Tuấn đã nhân anh Gà Lôi ...anh ráng qua dự lễ sinh nhật 50 năm của Kha mình .

Những tưởng khó khăn và trở ngại chúng tôi khó mà thu xếp được nhưng cuối cùng ba ngày trại mừng 50 năm ở Sunset Beach , California chúng tôi đã có mặt và tham dự chung với anh em.

Sáng thứ sáu, 18 tháng 11 năm 2016.

Tháp tùng với trưởng Lê Quang Tuấn còn có trưởng Lê Xuân Cường , Gà lôi và tôi đi đến đất trại.

Một rừng thông bát ngát, đẹp và thơ mộng như những ngày còn ở quê nhà.

Nhanh tay dựng những chiếc lều sẵn giúp những người tới sau, nhìn quanh nắng thật đẹp, lá thông vàng rơi nhẹ, trái thông già theo cơn gió rơi rụng đầy sân cỏ , tôi ngẩn ngơ nhìn nhớ nhà làm sao.... chợt nghe : Thôi mình hãy dùng tay cùng nhau đi qua bên kia đồi xem cảnh mặt trời lặn.

Chúng tôi gồm Cường, Tuấn, Phĩ, Mai, anh Gà và tôi men theo con dốc đầy cát mịn cố leo lên ngọc đồi.

Ô kìa ! Bãi biển xanh ngút ngàn đang ào ạt đưa những con sóng lớn vào bờ, cuối chân trời xa xa mặt trời đỏ hoe đang dần dần chìm xuống làn nước . Máy ảnh thi nhau ghi hình, chúng tôi say mê ngắm biển, ngắm trời xanh nước biếc quên cả cái lạnh đang dần dần bao quanh chúng tôi.

Các anh chị em Thanh 216 đang dần đến đông đủ, tay bắt mặt mừng đây là vợ chồng trưởng Lê Xuân Hùng Ái, kia là Hậu, Quân , còn đó là Lê Huy, Đăng , Dũng ... và thật nhiều Thanh sinh mạnh khoẻ tràn đầy sức sống với bộ đồng phục Hướng Đạo trên người.

Tôi lại được gặp các chị Ngoan, Cung , Mùi của Hội nữ Hướng Đạo, Thiếu Đoàn Châu Phong ở Dalat ngày xưa, hỏi thêm lại là cùng nhau học ở Văn Học ngày nào.

Thôi thì cùng nhau tay bắt mặt mừng, nôi càry do chị Cung mang tới kèm theo bánh mì nóng hôi vừa mua trên phố , cả trại vang dội tiếng cười nói quên thôi, chuyện xưa dài tận 50 năm được mang ra hàn huyên kể lể...hình như suốt đêm chỉ mới được một phần đường.

Ánh lửa bập bùng, những khuôn mặt già có trẻ có đang quây quần bên nhau, những chuyện mang ra kể lại là năm xưa khi mình là kha sinh mang những ước vọng ngút trời.

Sáng thứ bảy.

Tiếng chim hót trên cành thông, tiếng sóng biển dạt dào không ngừng nghỉ, tiếng kêu gọi nhau ơi ới hãy đi cùng nhau sang bên kia đồi ngắm mặt trời mọc.

Chúng tôi được thưởng thức tô phở nóng hôi ngon lành của trại và sau đó quần áo chỉnh tề chuẩn bị khai mạc trại Thanh 216 mừng sinh nhật 50 năm.

Kỷ niệm của lần trại này là chiếc ao T Shirt màu huyết dụ, chiếc khăn quàng màu đen năm nào ở quê nhà. Nhìn quanh đây cảnh hình như xưa cũ người xưa giờ nơi đâu ?

Chúng tôi được nhìn các em Thanh chuẩn bị cột cờ đã chiến bằng ba thanh cây gộp lại, thủ công trại nút dây được mang ra thực hành nhìn những bàn tay quen thuộc tới lui chẳng mấy chốc cột cờ đã hoàn thành.

Mấy tiếng đồng hồ bên nhau ca hát, sinh hoạt sao qua mau, dự báo thời tiết chiều nay sẽ mưa và mưa hoài cho đến mai không dứt. Cả bọn lại loay hoay xem lại lều, phủ lại những miếng nylon để đêm không bị ướt, tiếng mưa tí tách trên mái lều như những giọt mưa rơi trên mái tôn năm nào mà đã thật lâu tôi không có dịp nghe trở lại.

Trời vẫn mưa ...

Trời mưa thì mặc trời mưa. Chương trình sinh hoạt vẫn như không có gì thay đổi.

Chiều nay các em Thanh và các trưởng sẽ thi nhau làm bánh sinh nhật.

Thoạt nghe nướng bánh, tôi ngơ ngác nhìn quanh định tìm xem lò nướng bánh nằm đâu ? Hoài công mà thôi, nhìn quanh cũng chỉ vật dụng nấu ăn với hai lò gas mà thôi.

À thì ra ! Lò nướng là chiếc thùng karton với giấy bạc bọc kín chung quanh, khuôn bánh là những chiếc khuôn bạc đựng thịt nướng, còn giấy nướng bánh, trứng, bột pha sẵn đã chuẩn bị, kèm theo đó là 4 chiếc lon nhôm kê khuôn bánh lên cao, dưới là những cục than đỏ hồng đốt sẵn...bột cho vào khuôn nhôm đặt lên bốn chiếc lon rồi đập thùng karton bọc kín giấy bạc ...chờ 20 phút là bánh chín thơm lừng.

Bánh các em Thanh nướng khéo chín vàng lại còn trang trí với kem và nến , còn bánh các trưởng thì hơi méo nhưng ăn vào cũng không tệ (hihi).

Đốt nến, mừng sinh nhật 50 năm.

Tiếng hát ca , tiếng cười đùa hình như không dứt. Bánh còn lại được dùng làm trò chơi ai thua phải ăn một miếng và nồi niêu chưa rửa cũng được trò chơi chỉ định. Anh Gà, tôi và trưởng Lê Xuân Cường loay hoay với áo mưa, đèn pin, xô nước đi rửa nồi...

Mưa vẫn rơi tí tách trên nóc lều.

Một ngày qua.

Mới từ trong lều bước ra, tôi định trêu ghẹo anh Quân vì nhìn anh với áo thun ngắn tay, quần nhẹ tương phản với cơn lạnh kéo dài từ đêm qua nhưng tôi kịp dừng lại khi nhìn thấy anh hơ khô quần áo bên lò lửa.

Thì ra, đêm mưa lớn đã số các lều đều bị ướt . Tôi thầm cảm ơn trưởng Quang Tuấn đã thật chu đáo lo cho chúng tôi từ lều, chăn nệm, túi ngủ có cả gối mang theo. Đêm đến Tuấn còn mang cho một chai nước nóng dặn nhớ để dưới chân sẽ ấm suốt đêm, đêm thứ hai tôi cũng làm theo lời trưởng căn dặn nhưng thay vì để dưới chân không biết vì sao khi tôi nhìn thấy chai nước nóng đã lăn ra tới tận cửa lều...hihi.

Trời đã tạm dừng cơn mưa, ai nấy lo xếp lều thu dọn hành trang chuẩn bị chia tay.

Anh em chúng tôi quỳn luyến bùi ngùi khi làm lễ bế mạc. Trưởng Tuấn, trưởng Hùng thay nhau nói vài lời với các em kể sơ lại sự hình thành Thanh 216 và nhắc đến

anh trưởng già Gà Lôi tận tụy Tô Văn Phước . Đáp lại anh Gà cũng ước mong 50 năm sau Thanh 216 cũng tiến mãi không ngừng như ngày hôm nay.

Chia tay mà chưa chia tay, vì sau đó trưởng Lê Xuân Cường lại mời hết anh em về nhà dùng cơm chiều...chuyện 50 năm lại hàn huyên đến khuya.

Hôm nay 22-11-2016

Chúng tôi đã dành ngày hôm nay, đúng sinh nhật 50 năm của Kha và Thanh 216, mời hết anh chị em Kha Yersin năm nào dùng bữa cơm thân mật.

Thật cảm động khi bàn ghế được quý trưởng Trung Tường và gia đình Trịnh Mỹ Phương mang đến. Bánh trái ngoài phần chuẩn bị của chúng tôi còn được quý trưởng Xuân Phương, Hùng Ái, Huy Lê, Đào Diệp Hương, Mỹ Phương, Tuấn Lê và bác gái Lê Xuân Đăng góp phần.

Và ngày họp mặt trước khi chia tay quay về Munich ở L.A, chúng tôi lại được gặp trưởng Hồ Đăng, Trần Xuân Đức, gia đình Hoàng Kiên , gia đình Phĩ Mai, Xuân Hậu, Quân, trưởng Đỗ Hữu Phước vượt hơn 800 cây số về thăm, gia đình Hùng Ái cùng các chị em của tôi đang sinh sống nơi đây.

Gặp nhau đây rồi chia tay.

Câu hát nằm lòng của từng anh chị em Hường Đạo thật thấm thía hơn bao giờ hết ngay vào lúc này .

Mỗi lần đi xa và quay về , hành trang chúng tôi luôn luôn trĩu nặng. Nặng ân tình của gia đình Hường Đạo, nặng tình cảm ưu ái của anh chị em dành cho chúng tôi và nặng cả những niềm vui sinh nhật 50 năm Thanh 216.

Ước mong ân tình này sẽ được vun bồi mỗi ngày một thêm lên và thời gian tới chúng tôi sẽ luôn có dịp gặp gỡ anh chị em Hường Đạo thân tình này.

Hẹn nhau ở Thăng Tiên 11.

Minh Trang Oanh Oanh hùng khí

Viết dành tặng Kha Yersin, Thanh 216 và bạn bè Hường Đạo của chúng tôi.

Munich, 02.12.2016.

Từ trái: Kha Trưởng 216 (VN): Phước-Phi. Thanh Trưởng 216 (USA): Cường-Hùng-Tuấn.

Kha 216 Khăn quàng đen khi mới lập Đoàn + HDS Lâm viên + Thanh 216.

Cựu Kha + HDS Lâm Viên + Thanh đoàn 216 + g/đ Thanh.